

خطبه اول نماز جمعه - ۲۲ فروردین ماه ۱۴۰۴

السلام علیکم ورحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُعْصومِينَ وَ بَعْدُ أَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ.

ای بندگان خدا! شما را و خود را به پرهیزگاری، دوری از گناه، و تمسک به ریسمان محکم الهی توصیه می‌کنم. تقوا، زاد راه مؤمنان، و مایه عزت در دنیا و نجات در آخرت است.

در این روزها، یادآور یکی از عبرت‌انگیزترین حوادث تاریخ اسلام هستیم: سالگرد غزوه احد؛ نبردی که همچون آینه‌ای بزرگ، چهره‌های صبر، وفاداری، خیانت، دنیاطلبی و فداکاری را به روشنی نمایان ساخت.

برادران و خواهران ایمانی!

غزوه احد تنها یک نبرد نظامی نبود، بلکه آزمونی بزرگ برای امت تازه‌تأسیس اسلام بود. پیامبر رحمت، حضرت محمد مصطفی صلی‌الله‌علیه‌وآله، شب پیش از جنگ، در رؤیایی صادقانه دید که برخی از یارانش دچار لغزش می‌شوند. و همان رؤیا، فردای آن روز به حقیقت پیوست...

رسول خدا با اصحاب خویش مشورت نمود: آیا در مدینه بمانیم و از آن دفاع کنیم یا برای جنگ از شهر خارج شویم؟ رأی جمع، خروج از مدینه بود و رسول خدا رأی جماعت را مقدم داشت؛ و این، درس بزرگی است در مشورت‌پذیری و تدبیر پیامبر.

پیامبر اکرم (ص) با دقت نظامی، ۵۰ نفر از نیراندازان زبده را برگردنه کوه احد گماشت و فرمود: «اگر دیدید پرچم اسلام برافراشته ماند یا حتی شکست خوردیم، جای خود را ترک نکنید.» اما متأسفانه، طمع به غنیمت‌های دنیوی برخی را از جایگاه خود جدا کرد. همین غفلت و بی‌توجهی، مقدمه شکست مسلمانان در میانه پیروزی بود.

دشمن که در آستانه شکست قرار داشت، با مشاهده این خلأ، از پشت جبهه بر مسلمانان تاخت. نبرد دگرگون شد، و این بار، شایعه کشته شدن پیامبر (ص)، آشفتنی و ترس را در میان سپاه اسلام پراکند. حتی برخی از یاران، چون ابوبکر و عمر، از میدان گریختند و گروهی نیز به کوه احد پناه بردند. عثمان نیز از ترس، به صحرا گریخت و پس از سه روز با شرمندگی به مدینه بازگشت.

اما در دل این تاریکی و تزلزل، فروغی از ایمان و شجاعت درخشید. شماری اندک از یاران راستین پیامبر، چونان کوه ایستادند؛ و در رأس آنان، امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب (ع)، که با دلی آکنده از عشق الهی، شمشیر بر کف گرفت و از جان پیامبر محافظت کرد.

رشادت مولا علی (ع)، آن چنان بود که ندای آسمانی طنین انداخت:

لا فتي إلا علي، لا سيف إلا ذو الفقار!"

یعنی جوانمردی جز علی نیست، و شمشیری چون ذوالفقار در عالم وجود ندارد.

همچنین در این نبرد، حمزه سیدالشهدا، عموی پیامبر، با نهایت ایثار به شهادت رسید. شهادتی که قلب رسول خدا را آزرده، اما امت را به بیداری و عبرت فراخواند.

ای مؤمنان! غزوه اُحد، سرشار از درس‌های اخلاقی و معرفتی است:

درس صبر و پایداری، خطر غرور و دنیاطلبی، لزوم اطاعت محض از فرمان ولی خدا، و نیز شناخت سره از ناسره در هنگامه آزمون.

بیایید در این ایام، با مرور آنچه در اُحد رخ داد، روح خود را با بصیرت تاریخی و ایمانی آراسته کنیم؛ چرا که دشمن، همواره در کمین است و لغزش‌ها در لحظات پیروزی، دردناک‌ترین شکست‌ها را رقم می‌زند.

نسأل الله التوفيق والثبات على الحق، وأن ندرك عاقبة السعداء، ونُحشر في زمرة الشهداء.

اللهم صل على محمد و آل محمد...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

خطبہ دوم نماز جمعہ - ۲۲ فروردین ماہ ۱۴۰۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ وَالْإِحْيَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسِي مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شِكْرِهِ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيٍّ ابْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ بَعْدَ أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ.

بار دیگر خودم و همه‌ی شما نمازگزاران مؤمن را به تقوای الهی، مراقبت از نفس، و هوشیاری در مسیر بندگی و عمل به دستورات دین توصیه می‌کنم. این روزها که فضای سیاسی و بین‌المللی پرتلاطم است، بیش از هر زمان دیگر نیازمند تقوا، آگاهی و حفظ عزت اسلامی هستیم.

در روزهای اخیر، مسئله مذاکرات میان ایران و آمریکا بار دیگر در فضای رسانه‌ای مطرح شده است. نکته‌ای که باید با قاطعیت بیان شود آن است که ما وارد مذاکره مستقیم با آمریکا نشده‌ایم و مذاکراتی که در حال حاضر مطرح می‌شود، همانند سابق، به صورت غیرمستقیم و با واسطه‌گری کشورهایی همچون سوئیس صورت می‌گیرد. این شیوه از مذاکره نه تازه است، نه عجیب. در تمام این سال‌ها، حتی در دوران شهید والامقام، آیت‌الله دکتر رئیسی (رحمه‌الله علیه)، گفت‌وگوها با آمریکا نیز به همین صورت و از مسیرهای واسطه انجام می‌شد.

آنچه امروز اهمیت دارد، موضع و رویکرد جمهوری اسلامی است. ما نه از موضع ضعف بلکه با منطق، عزت، و حتی رویکردی تهاجمی وارد این صحنه شده‌ایم. اگر طرف مقابل گمان کرده که با تهدیدات نظامی، جمهوری اسلامی را به عقب‌نشینی وادار می‌کند، سخت در اشتباه است. بارها تهدید کردند، در ماجرای یمن صراحتاً گفتند اگر حملات ادامه پیدا کند، کار ایران است و ما برخورد می‌کنیم. ولی چه کردند؟ هیچ غلطی نتوانستند بکنند.

نکته مهم‌تر آنکه موضوع مذاکرات از چهار محور اولیه یعنی موضوعات منطقه‌ای، موشکی، فضایی و هسته‌ای، امروز تنها به یک موضوع محدود شده است: انرژی هسته‌ای. این خود نشان‌دهنده عقب‌نشینی طرف مقابل در برابر پایداری و منطق ایران است. افزون بر آن، مکان مذاکرات که ابتدا امارات پیشنهاد شده بود، با ایستادگی تیم ایرانی، به کشور عمان منتقل شد. حتی در بحث رژیم صهیونیستی نیز، صراحتاً اعلام شده که این رژیم در هیچ یک از مراحل مذاکرات حقی برای دخالت ندارد و باید هر نتیجه‌ای را که حاصل شود، بپذیرد.

ما نه خوشبین هستیم و نه بدبین، اما امیدواریم این بار، طرف مقابل منطق و عدالت را بپذیرد و از سیاست‌های تحمیلی و زورمدارانه فاصله بگیرد. ما سال‌هاست که اعلام کرده‌ایم دنبال بمب اتم نیستیم و حتی خود آنها هم در گزارش‌هایشان به این موضوع اعتراف کرده‌اند. اکنون باید دید آیا این بار عقلانیت، بر زباده‌خواهی غلبه خواهد یافت یا خیر.

از سوی دیگر، در عرصه جهانی شاهد شدت گرفتن جنگ تجاری آمریکا با دیگر قدرت‌ها هستیم. سیاست‌های حمایتی و یک‌جانبه‌گرایانه‌ای که از سوی آمریکا دنبال می‌شود، هرچند برای برخی کشورها مثل چین، آلمان و ژاپن تهدید محسوب می‌شود، اما برای ابران می‌تواند به‌عنوان یک فرصت تاریخی تلقی شود. آمریکا با وضع تعرفه‌های سنگین و محدودیت‌های تجاری، زنجیره

جهانی تأمین را مختل کرده و باعث افزایش هزینه‌ها و کاهش رفاه در بسیاری از کشورها شده است. در این میان، اگر ما بتوانیم تولید داخلی را تقویت کرده و هوشمندانه از خلأهای تجاری استفاده کنیم، می‌توانیم از این فرصت بهره‌برداری اقتصادی و راهبردی داشته باشیم.

در کنار تمام این تحولات، دل‌های ما همچنان نگران سرزمین‌های اشغالی و مردم مظلوم فلسطین است. رژیم جنایتکار صهیونیستی همچنان به ظلم، کودک‌کشی، و نسل‌کشی در غزه ادامه می‌دهد، و متأسفانه، صدای اعتراض از بسیاری از کشورهای اسلامی شنیده نمی‌شود. جز معدود کشورهایی مانند ایران که صریح و شجاعانه موضع‌گیری می‌کنند، باقی یا در سکوت‌اند یا در کمال تأسف، دست در دست این رژیم وحشی دارند. مردمی که فقط به خدا امید بسته‌اند، از امت اسلام ناامید شده‌اند. با این حال، حتی در دل خود رژیم، برخی نظامیان از شدت قساوت جنایات، کناره‌گیری کرده و اخراج شده‌اند. این‌ها نشانه‌هایی است از سستی پایه‌های این رژیم جعلی و منحوس.

در پایان، بار دیگر یادآوری می‌کنم: در این شرایط، ما باید بیش از همیشه بصیر باشیم، بر آرمان‌ها استوار بمانیم، از ولایت و شهدا الهام بگیریم، و مسیر مقاومت و عزت را ادامه دهیم.

اللهم عجل لوليک الفرج، و اجعلنا من أعوانه و أنصاره...

اللهم انصر الاسلام و المسلمین، و اخذل أعداء الدین...

اللهم کن لوليک الحجة بن الحسن، صلواتک علیه و علی آبائه، فی هذه الساعة و فی کل ساعة، ولیاً و حافظاً و قائداً و ناصراً، و دليلاً و عیناً، حتی تسکنه أرضک طوعاً، و تمتعه فیها طویلاً...

والسلام علیکم و رحمۃ اللہ و برکاته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ